

קונטֿרָס

פסח כשר ושמח

יגלה מעלת בר ישראל הזכה לשמר את עצמו מכל
מגנִי חמץ, שהוא חמוץ המה ומרירות ועכבות, וממעלת
אכילה מצה, שהוא מאכל האמונה הקדושה, להאמין
באחדות יחברך, ולידע שאין מבלעדיו כלל, ועל-ידיך
יתהה תמיד שש ושמח וירגש כל מגני ערבות ונעיםות
בח'יו.

*

בְּנוֹי וַמֵּיסֶד עַל־פִּי דָּבָרִי
רַבָּנוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַגָּדוֹרָא, אָוֹר הַגָּנוֹזׁ וְהַצָּפֹן
בְּפִצְינָא קָדִישָׁא עַלְאהָ, אֲדֹונָנוֹ, מָוִרָנוֹ וְרַבָּנוֹ
רַבִּי נְחַמֵּן מִבְּרָסֶלֶב, זָכוֹתָיו יָגַן עַלְינוּ
וְעַל־פִּי דָּבָרִי תַּלְמִידָו, מָוִרָנוֹ
הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ, אָוֹר גִּפְלָא, אֲשֶׁר כֵּל רֹזׁ לֹא אָנִיס לִיהְ
רַבִּי נְתַן מִבְּרָסֶלֶב, זָכוֹתָיו יָגַן עַלְינוּ
וּמְשֻׁלָּב בְּפִסְיָקִי תּוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמְאִמְרִי
חַכְמֵינוֹ הַקָּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וּזְהָרָה הַקָּדוֹשׁ

❖

הוֹבָא לְדִפּוֹס עַל־יָנִי
חַסִּידִי בְּרָסֶלֶב
עוֹהָ"ק יְרוֹשָׁלַיִם תּוֹבָב"א

מוֹהָרָא"ש נ"י אמר, שֶׁלְכֵן מַאֲחָלִים לְאָדָם,
שְׁבִיהָה לְךָ פֶּסַח בְּשֵׂר וְשֵׁמֶן, כִּי בְּפֶסַח, אֶז
זָוֶכָּה לִמְתָח נְקִי, עַל-יְדֵי אֲכִילָת מַצָּה,
וְכָל-שְׁהָמָחִין נְקִיִּים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא תָמִיד
שְׁמָחַ.

(אמיר-מוֹהָרָא"ש, חָלֵק ב', סימן תשפו)

קונטראס

פסח כשר ורשות

.א.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיּוֹרִים ! אֲרֵיךְ שְׁתֶּדֶעָו, אֲשֶׁר חָג
הַפְּסַח נִקְרָא חָג הַחִרּוֹת, שֶׁאָז הַזִּיכְיָנוּ הַקָּדוֹשׁ-
בָּרוּךְ-הָוָא מִמְצָרִים, מְשֻׁבּוֹד וְגָלוֹת וְעֲבֹדוֹת,
מִצְרֹות וִיסּוּרִים שְׁעַבְרָנוּ בִּמְצָרִים, וְדָבָר זֶה חֹזֵר
וּגְשֹׁנָה בְּכָל שֶׁנָּה וּשֶׁנָּה — כִּשְׁפָגִיעִים יִמְיִי הַפְּסַח
הַקָּדוֹשִׁים, אָם אָנוּ מַכְנִים אֶת עַצְמָנוּ בַּחֲכָנָה
נִכּוֹנָה — לְקַבֵּל אֶת הַחָג הַקָּדוֹשׁ הָזֶה, כְּמוֹ-כָּנוּ
הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוָא מֹצִיא אָוֹתָנוּ וְאֶת בְּנֵינוּ וְאֶת
בְּנוֹתֵינוּ לְחִרּוֹת מִכֶּל מִינִי שֻׁבּוֹד וּמִצָּרִים, וּמִכֶּל
מִינִי לְכַלּוֹת וּזְהַמָּה שְׁנִידְבְּקוּ בָּנוּ, הַעֲקָר מַה שְׁאַנְחָנוּ
אֲרֵיכִים הוּא רַק לְהַכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר
הַנּוֹרָא וְהַגְּשָׁגָב הָזֶה הַגְּשָׁפָע בַּחָג הַפְּסַח, כִּי בְּכָל
שֶׁנָּה וּשֶׁנָּה, חֹזֵר חָלִילָה, אָוֹתָם הַגִּסִּים וְהַגְּפַלְאֹת

פסח פשר ושותה

שעשרה הקדוש ברוך הוא עם אבותינו במצרים, כמו כן הוא יתברך עשרה עמנו נסים ונפלאות להוציאנו מעבדות לחרות; ועל כן, בני ובנותי היכרים, היו נכונים לימי הפסח הקדושים, ותקיימו את כל המצוות הבלתיות ב חג זה, והן: להזהר ולהשמר מפשחו חמץ, ולתקפיד לאכל רק מצה, ועל יدي זה תמשך עליכם הארץ נוראה ונפלאה מסוד הגאלה העתידה, שיגאל אותנו הקדוש ברוך הוא ביום צאתנו מארץ מצרים, וייעשה עמנו נסים ונפלאות, והפל תלויUPI הכהנה שהאדם מכין את עצמו לkapel את החג הקדוש והנורא זה, שנקרא "חג החירות", כי בו יוצאים מכל מני שעבודים ומכל מי ניגלוות ומכל מי נি צרות; ועל כן מי שנזהר לא לאכל חמץ, ואוכל רק מצה, ועל ידי זה ממшиך על עצמו אמונה ברורה ומצוות בו יתברך, ובסביל זה נקרת אכילת מצה "אכילת האמונה", כי בזה שהוא אוכלים את המצה, נתגלה, שהוא מאמין בו יתברך, שזכה אותנו לאכל מצה, ועל ידי אכילת מצה, أنه זוכים לרפואה, ועל כן אמרו חכמינו הקדושים, שמצה היא מאכל של רפואה, מאכל של אמונה; אשרי

פסח פָּשָׂר וְשַׁמְּחָה

שיג

מי שזוכה להכין את עצמו כראוי לקבל את ימי הפסח הקדושים, ומקבל על עצמו לא לאכל חמץ, ולאכל רק מזח כל ימי הפסח, שעלי-ידיהם ימשיך על עצמו אמנה ברורה ומזכרת בו יתברך, ויזכה לרפואה שלמה ברם"ח אי-בריו ובשס"ה גדי, ויזכה לצאת מהגלוות ומהארות והיסורים והלכלוכים והזיהמה שנפל לשם, ויזכה באמת על-ידי-זה לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, וניהיה נעשה בנו חורין הינו שיצא לחרות; אשרי לו ואשרי חלקו.

.ב.

בני ובנותי היקרים! עלייכם לדעת, כי עקר בדיקת החמצן ובעורו ובטולו הווא, שאריכים לבער ולסלק מעצמו כל הפתשות הזרות וכל הספקות והבלבולים הנמשכים מכך מתהטבע, ולידע בידעה שלמה, שהלլ מתנהג רק בהשגה פרטית פרטית, שזו היא אכילת מזח, כי "חמצן" פרושו חמוץ המצח, שמתמיין את מהו ומגרהו אחריו יתברך, והוא מלא קשיות וספקות עליו יתברך.

פסח כשר ושותה

היתכן שישתנהג עמו שמתנהג? היתכן שעוברים עליו צרות ויסורים פאלו? מה שאין כן, אכילת מצה היא אכילת ההשגה הפרטית, שידע האדם שהכל משגח בהשגה נוראה ונפלאה מאד, וזה תלונה כל הגאה, כי כל הגלויות – שעוברים על האדם כל מיני גלות וכל מיני צרות ויסורים, הוא רק מתחמת שתולה את הפל במל ובמקרה ובטבע, שכל זה הוא חמץ, ועל-כן אנו מזהרין קדם חג הפסח, חג החירות, לביק את חמץ ולבعرو, הינו לבער את כל הטעיות והפוכות מן האמת, לבער ולבטלן מאתנו לגמרי, ונזפה לאלל מצה שהיה אכילה הקדשה, אכילה של האמונה הקדושה, הינו שזפה לבטל את עצמנו לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, ונזפה להאמין, שהכל ממן יתברך בהשגה פרטיה פרטית, על-ידי-זה תtabטלה כל הגלויות וכל החשכות, כי תכף-זמיד בשגחתלית השגהתו יתברך הפרטיה פרטית בעולם, איזי אין שום חשה כלל, כי עקר האור הוא השם יתברך, ואז לילא ביום יאיר, ועל-כן דיקא בזה שבל בר ישראלי עוסק קדם חג הפסח לבער את חמץ ולבטלו מביתו ומרשותו, על-ידי-זה זוכה להכנס אל חג הפסח,

שזהו חג החרות, וממשיך על עצמו הארץ נוראה
ונפלאה שיגלה לנו משבית צדקהנו, שבוא יבוא ולא
יאחר, אשר הוא יגלה את האמונה הקדושה בಗלי
נכלה מאד, שנזקה לראות בעיניו הבשור את אמתת
מציאותו יתברך, והוא יבנה לנו את בית מקדשנו
ויקבץ את כל נדחנו מאربع פינות הארץ לארכינו;
ועל-כן עכשו כשבא חג הפסח חג החרות, ראה,
בני ובנותי הילרים, לבטול מלול וכל את כל מיני
סברות של הבל, של כפירות ואפיקורסיות, שהבל
בכל חמצ – חמוץ חמוץ, ותמשיכו על עצמכם
את אור האמונה הקדושה שהוא אכילת מצה,
وعלייה זהה תזוף גם-כן להמשיכו על עצמכם הארץ
מהגאה העתידה, ותזוף להגאל אתכם ובניכם
ובנותיכם, ותצאו מהשעבוד והקשיות והספקות
שעוביים עליכם, ותהי מאשרים בחיכם, כי עקר
האשר הגachi הוא האמונה הקפושטה בו יתברך,
להאמין שהוא יתברך מכך ומהו ומקים את
כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
עצמם עצימות חיות אלקותו יתברך, כי באמת אין
שום טبع כלל, כי הפל בהשגה, כי אין אדם נוגע
במה שਮוכן לחברו, ואין אדם נזקף אצבעו מלמטה

פסח כשר ושות

אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, כי הפל משגיח
מןנו יתברך, וידיעות אלו הן עקר חג החירות, כי
דיקא על-ידי-זה יוצאים משעבוד לגאה; אשורי
מי שמניס ידיעות אלו בדעתו!

ג.

בני ובנותי היכרים! עליכם לדעת, כי אין אדם
בזה העולם שלא עבר עליו מרירות דמירות, צרות
ויסורים והרפתקאות, חלישות הדעת וחלאים רעים,
והפל בבחינת מצרים, ועקר מפלת מצרים קיתה
בשעת קריית ים סוף, שהקדוש ברוך הוא האיר
עלינו אור נורא ונפלא מאד מלמעלה, וגרע
את כל המצריים, וגנגלת לנו הארץ אין סוף
ברוך הוא, שהפל בהשגתו יתברך, ועל-ידי גדל
ההצגולות זו נתקטול כל הארץ, וגנגלת, שאין
בלעדיו יתברך כלל, ועל-ידי-זה נפלו ונתקטלו
כל המצרים, וטבחו בהם סוף, ועם ישראלי יצא
בני חורין, וכמו שהיה בעית היותם למצרים,
כמו-כן חזרה הדר בכל שנה ושנה, ועל-ידי-
זה שגוזה הארץ מאכילת חמץ, ומבער ומבטל את

ה חמץ לגמרי מרטחותו, ומקבל על עצמו לאכל רק מצה, על-ידי זה נמשכת עליו ה הארץ הנוראה והנפלהה הזאת, לידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטיה פרטית, ונפתחים לו מימי הדעת, שזה סוד קריעתם סוף, שנטגילת לו הארץ אין סוף ברוך הוא, שעלה-ידי זה טובעים כל הארץות והיסורים והמניעות והרפה-תקאות שעוברים עליו, ו יצא בן חורין; ועל-בן רואן, בני ובנותי היכרים, להזהר כל ימי חג הפסח ממשחו חמץ, ולא תקחו את זה בקהל, כי רואים של השנה עבר על האדם מה שעובר — ארות וייסורים, מיריות דמירות והרפה-תקאות וכל מיני מחלות רעות, והפל באה מחתמת שאינו נזker מ חמץ בפסח, אשר הענש הוא ברית, רחמןא לא-צון, שברית לגמרי מהאור אין סוף ברוך הוא, לא-בן מי שנזהר ואוכל רק מצה כל ימי הפסח, על-ידי זה ממשיך על עצמו האשר הגッチ, ועל-ידי זה נשפע עליו כל השנה שפע ברכה והצלחה, וזוכה לרפואה שלמה וישועה שלמה ולא חסר לו שם דבר; ועל-בן, בני ובנותי היכרים, אם אתם רואים להיות ה כי מאשרים בחיכם, ובפרט בשנה זו, רואו

פסח כשר ושותה

לוֹזָק אֶת כָּל הַחַמֵּץ מִבֵּיתכֶם, וְלֹבְטְלוּ וְלֹבְעֲרוּ
לְגַמְרֵי מִרְשׁוֹתְכֶם, וְתַאכְלוּ רַק מֵאָחָה וְכָל דָּבָר הַכְּשָׁר
לְפָסָח, וְעַל-יִדְךָ-זֶה תָּזַכְויִי לְשָׁנָה זוּ לְאַשְׁר הַמְצָפָה
לְנוּ עַל-יָדִי מִשְׁיחָ צָדָקָנוּ; אֲשֶׁרִי מִשְׁזַׁוְצָה לְהַמִּשְׁיחָ
עַל עַצְמוֹ אָורֶחֶת חַג הַפָּסָח שֶׁהָוָא חַג הַחֲרוֹת, וַיְזַפְּהָ
לְגַאַלָּה אָמְתָית וְגַנְצָחִית.

ד.

בָּנִי וּבָנֹתִי הַיּוֹקָרִים! עַליכם לְדַעַת, כי חַג
הַפָּסָח הוּא חַג שֶׁל חַנּוּךְ הַיִּלְדִים, וְעַל-כֵן כָל
עֲבוּדָת לִיל הַסְּדָר הִיא, שְׁהִילְדִים שׂוֹאָלִים קָשִׁיות
וְשִׁאלות "מָה גְּשֻׁטוֹת הַלִּילָה הַזָּה מִבְּלַל הַלִּילּוֹת",
וְאָנוּ מַחְזִיבִים לְהַשִּׁיבָה לָהֶם תְּרוּץ מְסֻפִיק עַל כָּל
קָשִׁיותֵיהֶם, הִנֵּנוּ כי עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֻזְבָּרִים
בְּכָל שָׁנָה וּשָׁנָה כָל מִינֵי מְרִירּוֹת וְצְרוֹת וִיסְפּוּרִים
וְהַרְפַּתְקָאות מִבֵּית וּמִבָּחוֹץ, כי בְּכָל דָוֶר וְדָוֶר
עוֹמְדִים עַלינוּ לְכָלֹתֵינוּ, וְהַקְדּוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הָוּא מַצִּילֵנוּ
מֵידָם, וְהַחֹזֵב מִטְלָל עַלינוּ לְגִלוֹת וְלִפְרָסָם אֶת
הַאֲמֹנוֹת הַקְדּוֹשָׁה בָּוּ יְתִבְרֹךְ לְבָנֵינוּ וּלְבָנֹתֵינוּ
וְלֹכֶל הָעוֹלָם כָּלּוּ, וְעַכְשָׂו בְּלִיל הַפָּסָח, אָז הוּא

פסח כשר ושותה

שית

הזמן שמאירה הארץ נוראה ונפלאה מהשמים, כי
כל הועלמות פתוחים, ועל-כן דיין או שואלים
הילדים כל מני קשיות וסכנות שעולות עליהם
ועל דעתם, ועלינו לפרש ולתירץ להם את כל
קשיותיהם – שעבדים הינו לפראה במצרים
ויציאנו ה' משם ביד חזקה ובזרע נתינה לגלות
ולפרנסם להם, שכשאדם נמצא בתכליית המצריים,
והוא ממשיך את עצמו אליו יתברך, או הקדוש-
ברוך-הוא עושה עמו נסים ונפלאות לנצח לגברי
מארחותיו, ודבר זה עליינו לחקק בלבינו ובבנותינו,
שידעו אשר אין שם מציאות בלעדיו יתברך כלל,
והוא יתברך מחה ומחיה ומקיים את כל הבראיה
כליה, וודום, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות
חיות אלקותו יתברך, ואף שעבר על כל ישראל
במשך כל הדורות מה שעבר – שסבלנו כל
מני צרות וניטורים, כל מני מיתות משנות מכל
אמות העולם, עם כל זאת עדין אנחנו חזקים
באמונה ברורה ומזכפת בו יתברך, ועדין אנחנו
מוכנים להשcht ולהרג ולהסקל ולהשrep על
קיוש שמו יתברך, מרבית אהבתנו שהוא אובייכים
את הקדוש-ברוך-הוא, ולבן בשעה שבנינו ובנותינו

פסח כשר ושות

שׂוֹאָלִים אַוְתָנוּ כֵל מִינִי קָשִׁיות וִסְפָקוֹת, עֲלֵינוּ לְתַרְצֵן לָהֶם, אֲשֶׁר בָּרְגָע שַׁהְאָדָם מוֹסֵר אֶת נְפָשָׁו בְּעַבְורֹ יַתְבִּרְךָ, הַוָא נְגָאֵל מִכָּל צְרוֹתָיו, וְדָבָר זֶה אָרִיכִים לְחַלְקָה בְּעַצְמָנוּ, שָׁלָנוּ בְּעַצְמָנוּ לֹא יְהִי שָׁוָם קָשִׁיות וִסְפָקוֹת עַלְיוּ יַתְבִּרְךָ, שָׁכָל זֶה הַוָא בְּחִינָת "חַמֵץ" — חַמְזָע הַמָּח וּשְׁאָר שְׁבָעָטָה, שַׁהְוָא הַיִצְרָה הַרְעָה, וְהַרְעָה וְהַטְמָאָה שְׁגַכְנָסָו בָנוּ עַל-יָדִי מַעֲשֵינוּ הַרְעִים, וְגַזְפָה לְהַגִּיעַ אֶל אֲכִילַת מַצָּה, שַׁהְיָא סָוד גָלוּי הַהַשְׁגָחָה, גָלוּי הָאִין סָוף בְּרוּךְ הַוָא, וּבָנָן לְהַחְדִיר אֶת הַיִדְיעָות הָאֱלֹה בְּבָנֵינוּ וּבְבָנֹותֵינוּ, שָׁגַם הַם יִמְסְרוּ אֶת נְפָשָׁם בְּעַבְורֹ יַתְבִּרְךָ, וּעַל-יָדִי-זֶה יְהִי נָעָשִׂים בָנֵי חֹרֵין אֲמֹתִים, כִי בְשָׁעה שָׁאָדָם מִקְבֵל עַל עַצְמוֹ לִמְסֹרֶר אֶת נְפָשָׁו בְּעַבְורֹ יַתְבִּרְךָ, עַל-יָדִי-זֶה נָעָשָׂה בֶן חֹרֵין אֲמֹתִי, וּזֹכָה לְהַכְלֵל בָו יַתְבִּרְךָ וְלַהֲגִיאֵל בְּתִכְלִית הַגָּאֵלה וְלַצָּאת מִעֲבָדּוֹת לְחִרּוֹת, וּמְגֻזָן וְאֶנְחָה לְשָׁמָחָה, וּמְרַגִּישׁ עֲרֻבוֹת, נְעִימָה, יִדְידָות, זַיִן, חִיּוֹת אַלְקָוֹתָו יַתְבִּרְךָ, וְהַוָא הַמְאָשֵר הַגָּדוֹל בִּיּוֹתָר בָּעוֹלָם; אֲשֶׁרִי לוּ וְאֲשֶׁרִי חַלְקוּ!

פסח כשר ושות

שכा

.ה.

בני ובנותי היכרים! עלייכם לדעת, כי טבע
האדם למשך את עצמו תמיד אל העצבות
והMRIות, והוא תמיד מעצבון בעצונות, והוא
תמיד נמשך אל הדקאות מרוב הארות והיטורים
והרפתקאות שעוברים עליו בכל יום, שפל זה
הוא בחינת חמץ, שמתיחת את לבו, והוא תמיד
ממרמר, והוא תמיד מלא כאס וקפדות, ותמיד מלא
קשיות עליו יתרה, ומתקוטט וחולק על זהתו, מה
שאין כן אכילת מהה היא סוד השמחה והאושר
והתקווה והשלום, ועל-כן אנו מזהרים בעת גאלהנו
בימי הפטח הקדושים, בחג החירות, לבטול ולבער
את חמץ לגמרי מרשותנו, ולהמשיך עליו אכילת
מהה — שאכל רק מהה, לרמז לנו, שאם אנו
רוצים להגאל, עליו להשליך מאתנו ולבער ולבטול
מצמנו את כל מיini עצבות ודקאות, וכל מיini
מחלקה וMRIות, שייש לנו על זהתו, שפל זה הוא
בחינת "חמצ", ולהמשיך על עצמנו רק שמחה,
שנהיה שמחים ועליזים, ונركד מרוב שמחה, ונבטל
מאתנו כל מיini רשות ורע לב, ונהייה בשלוּם,

פסח בשר ושמחה

באהבה ובאחדות עם זלתנו, ודיקא על-ידיזה נזפה לקבל את חג החרות, חג הפסח, ונזפה לדלג על כל מה שעובר עליינו, כי אי אפשר ל עבר את זה העולם בשלום, כי אם כשליטים מעצמנו את העצבות והעצלות והMRIות והדכאונות ומהחולות והMRIות, וממשיכים עליינו רק את השמחה והשלום, שעיל-ידיזה אנו זוכים להגאל; אשורי מי שזכה לסלק ממנה את חמץ, שהוא כלל MRIות והדכאונות והעצבות, וממשיך על עצמו אכילת מצה, שהוא השלום האמתי והשמחה והדיברות בו יתברך; אשורי לו ואשרי חילקו!

ו.

בני ובנותי היכרים! עלייכם לדעת, כי חמץ מרים על גאות ויישות, כי חמץ נאפה דיקא על-ידי הרוח שעולה בנטicha, לא-כן המצה נאפית תכף-מיד, ולא נותנים לפץ אפשרות כרגע, שתכנס בו רוח, שזה סוד ענוה ושבשות,ainen כי "חמצ" מרים על גאות, שהאדם מגביה את רוחו על זלתו, וחושב שהוא כבר משаг, יוכל

פסח כשר ושמח

שכג

להתגאות על זלתו, ואכילת מזחה מרופזות על ענוה, שטבטל את עצמו לגמרי בפנוי כל אחד ואחד, ויודע שהוא אין כלום, אשר זו שלימות הענוה, ועל-כן ביום הפסח הקדושים, שהו חג חרוויתנו, אז מבטלים עצמנו את הגאות והרוח גבורה לגמרי, ומבטלים את עצמנו לגמרי אליו יתברך, שזו ענוה אמתית; ועל-כן אנו מזהרים לברך ולבטל את החםץ מביתינו ומרשותנו, שזו הפהה הרעשה של גאות והתנשאות על זלתו, ולא אל רק מזחה, שהיא מרופזת על מדת הענוה והשפלות, שرك על-ידי-זה זוכים להיות בן חורין; אשרי מי שטבטל מפנו את כל הגאות והישות, שהו החםץ – חמוץ המצח, חמוץ הלב ורוח גבורה, וזוכה לאכילת מזחה, שהיא כלל הענוה והשפלות, רוח נמוכה, שעלה-ידי-זה דיוקן יגאל מכל צרותיו, כי כלל הארץ והיסורים והבעיות והMRIות שעוברים על האדם, הם רק מתחמת מדת הגאות, שמחזיק את עצמו למשהו, ועל-ידי שזכה לבטל את עצמו לגמרי, והוא בטיל ומבטל לפניו כל, על-ידי-זה נמשה עליו האור אין סוף ברוך הוא, כי אי אפשר להאיר על עצמו הארה מהארת אין סוף, אלא על-ידי

פסח כשר ושמחת

שָׁמְבִּטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגָמְרִי, עַד שֶׁהוּא אֵינוֹ
נִמְצָא בָּזָה הָעוֹלָם, וְאֵז כְּשֻׂזָּכָה לְבוֹא אֶל בְּטוּל
בָּזָה, אֵז דִּיקָא מֵאִיר עַלְיוֹ אֹור הַשְׁכִּינָה; אֲשֶׁרִי מֵי
שָׁמְבִּטֵּל אֶת עַצְמוֹ לְגָמְרִי בּוֹ יַתְּבִּרְךָ, שֶׁאֵז בְּאַמְתָּה
יֵצֵא לְחוֹרִין, וַיַּזְכֵּה לְגָאֵלה הָאָמִתָּה וַהֲגִיצָה.

ז.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיְקָרִים! עַלְיכֶם לְדֹעַת, כִּי עַקְרָב
טָמֵאת וּזְהָמָת מִצְרִים הִיא הָאָמֹנוֹת הַפּוֹזְבּוֹת
וְהַכְּפִירוֹת הַגְּמַשְׁכוֹת מִזְהָמָת הַנְּחַשׁ, שִׁמְתַּפְּשָׁת
בָּעוֹלָם, כִּי שֶׁם בּוּמִצְרִים הַתְּפִשְׁטוּ כָּל הַדּוֹת
הַגְּפִסְדוֹת, הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקּוֹרָסּוֹת וְהַלְּעָג שְׁלַעֲגָנוּ
כְּבִיכּוֹל מִפְּנֵנו יַתְּבִּרְךָ, וּעַקְרָב גָּאֵלָנוּ הִיְתָה עַל-יְדֵי
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁהוּא רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמְּשִׁיךְ אֶת
הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, לִידָע וּלְהָאמִין
שִׁישׁ בּוּרָא כָּל עַוְלָמִים הַמִּיחָה, מִהְנָה וּמִקְיָם אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וּדִיקָא עַל יְדָו זְכִינוּ לְשִׁבר
אֶת כָּל הַמִּצְרִים, וְלֹצְאת מִהְגָּלוֹת וְהַשְׁעַבּוֹד שַׁעַבּוֹר
עַלְינוּ בּוּמִצְרִים, וּזְכִינוּ לְצֹאת מִהְגָּלוֹת הַזֹּוּ, וּגְמַשְׁכָה
עַלְינוּ הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה שֶׁהִיא סֹוד הַמִּחְיָה הַקָּדוֹשִׁים

פסח בשר ושממ

שכה

— דעתו יתברך, כי מכך ומיד קשוזבים להתקרב אל הצדיק האמת, שהוא בחינת משה בכל הורודור, על-ידי-זה זוכין לבטל מעצמוני את כל הזרמות של מצרים, שהם כלל הנטיקוּרטות והאמונות הפוֹזבות שמתפשטות בעולם, ועל-ידי-זה אנו זוכין לקבל את התורה הקדושה, ולעשות את רצונו יתברך; ועל-פנ ראה, בני ובנותי היקרים, להתחזק באמונה חכמים, ותהיו מלהרבים תמיד אל חכמים ונרגנים אמתיים המגליים לנו את אמתת מחייתו יתברך, המגליים ולומדים עפנו את תורה הקדושה, ועל-ידי-זה תזכו להנצל משפטם רבים ריבים היודנים, שנחתפשו בעולם, שהם כלל הכפרות והנטיקוּרטות, ותזכו לצאת מהגליות המרה זו, ותבטלו את השעבוד הקשה שעובר עליוכם, ותזכו לגאה אמתית, גאה נצחית, להמשיך עלייכם הארת אין סוף ברוך הוא; אשורי מי שבא לידי הכהה ולידי הגלי זה, שאו יאיר עליו אור נורא ונפלא מאד, אשורי לו בזה ואשרי לו בבא!

פסח בשר ושות

ח.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיּוֹקָרִים ! עֲלֵיכם לְדֹעַת הַיּוֹטֵב,
 אֲשֶׁר עִקָּר גָּלוּת מִצְרַיִם הִיְתָה עַל פָּגָם הַבְּרִית,
 כִּי בְמִצְרַיִם, שֶׁם הִיא תָּקַף הַזְּהָםָה שֶׁל תְּאוֹהָה זוֹ,
 וּעַל-כֵּן כָּל הַגָּלִילִות נִקְרָאות בְּשֵׁם מִצְרַיִם, כַּמָּא מָר
 חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, כִּי גַם כָּל הַגָּלִילִות הָנָן עַל יָדֵי
 בְּחִינָה זוֹאת, וַיָּשֶׂרֶל בְּגָדָל פְּחוֹ שֶׁל מִשְׁהָ רַבְּנוּ, זֶכְוּ
 לְצַאת אֶזְרָאֵל מִגְּלוּת שֶׁל תְּאוֹהָה זוֹ, עַד שֶׂzכוּ לְשַׁבָּעִים
 פְּנִים לְתֹרֹה שֶׂzזה בְּחִינָת קְבָלַת הַתּוֹרָה, שֶׂzכוּ אַחֲרֵי
 יֵצֵאת מִצְרַיִם, אֲבָל אַפְּ-עַל-פִּי-כֵּן עַדְיוֹן חַטָּר עַלְיָהָם
 הַבָּעַל-דָּבָר אַחֲרֵ-כֵּה לְהַכְשִׁילָם בְּחִטָּא הַעֲגָל, וְאָמָרוּ
 חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, שֶׁלֹּא הִיא אֶלָּא כִּדי לְהַתִּיר לָהֶם
 עֲרִיות וְכֻויָּה, וּעַל-יָדֵיהֶن נִמְשְׁכוּ כָל הַגָּלִילִות וְכָל
 הַצָּרוֹת, רַחֲמָנָא לְאַלְזָן, כִּידּוּע, וַיָּקָר הַתְּקוּן בְּכָל
 דָּוָר הַוָּא עַל-יָדֵי גָּדוֹלִי הַצְּדִיקִים הַאֲמַתִּים, שֶׂzכוּ
 לְשִׁמְירַת הַבְּרִית בַּתְּכִלַּת הַשְּׁלֹמוֹת, וְהֵם מִמְשִׁיבָּין
 עָלֵינוּ אָוּרָז שֶׁל מִשְׁיחָ, שַׁעֲקָר הַתְּקוּן לְהַמְשִׁיךָ קִיּוֹם
 הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַוָּא עַל יָדָו, וּבְשִׁבְיל זה צְרִיכָּין
 לְהַזְכִּיר יֵצֵאת מִצְרַיִם בְּכָל יוֹם, כִּדי לְהַמְשִׁיךָ עָלֵינוּ
 קָדְשָׁת יֵצֵאת מִצְרַיִם גַּם עַתָּה, לְצַאת מִבְּחִינָת גָּלוּת

מצרים, שהיא בחייבת גלות כל הפתאות, ובפרט מהפתאה של נאוף, שקוץ, תעוב, עלם וכו', ולזפות לבחן את קבלת התורה, דהיינו לקים את התורה, ועקר זמן הזכרת יציאת מצרים הוא ביום, שאז עקר קריאת שמע ותפללה בשילמית וטלית ותפלין ולב המצוות, כי עקר צייר האור לטוב שזה בחינת כלל המצוות ויציאת מצרים היא רק ביום, בחינת "יוצר אור" וכו', אבל באמת צרייכים גם בלילה להזכיר יציאת מצרים, כי גם בתקף האשך בחינתليل, צריד להשתדל להמשיך על עצמו קדשת יציאת מצרים, כדי לתקן את הכלים שייהיו מוכנים לציר האור כשריד לתוכו, שיוציאר תכף לטובה ולברכה, כי אדרבה, אז עקר הנסיון בחינת "בחנת לבך פקדת לילה", כי בלילה שהוא בחינת חשכת הגלות, אז עקר הנסיון, ואז צרייכים ביותר לזריר יציאת מצרים, שכמו שעשה עמנואל השם יתברך נסים בגלות מצרים והוציאנו לחרות מטמאת הפתאה של נאוף לקדשת קבלת התורה, כן יעשה עמנואל נפלאות גם עטה בחינת "בימי צאתך מארץ מצרים ארינו נפלאות", אבל הגלות מתארכת מאד, והבעל דבר מתחפש מאד

פסח בשר ושות

על כל אחד ואחד לארכו ולרחבו, עד שקשה וכבד
 מאר עגנון זה להכנסו לעולם – להזכיר יציאת
 מצרים בלילה, ולהאר בלב כל אחד מישראל
 שיזלך את יציאת מצרים בתקף חשכת הגלות
 הזו, שיזכיר לעצמו את גדל לח הצדיקים שהם
 בבחינת משה שזכה להוציאנו ממצרים, ואין דור
 יתום, ובונדי יש צדיקים גדולים בכל דור, שהם
 בבחינת משה, כי אתחפשטו תא דמשה בכל דרא
 ודרא, ובונדי יש לח לצדיקים כאלה גם עתה
 להוציא את כל אחד ואחד מגילות נפשו, שזויה
 בבחינת יציאת מצרים, אבל קשה מאד להכנס
 בלב כל אחד את כל זאת, שזויה בבחינת הזרת
 יציאת מצרים בלילה, ועל זה אמר רבי אלעזר בן
 עזריה: "הרני אני כבן שבעים שנה", שכבר זכית
 לכל השבעים פנים לתורה, ולא זכיתי שתאמר
 יציאת מצרים בלילה וכו', עד וחכמים אומרים:
 "ימי חייך העולם הזה, כל ימי חייך להביא לימות
 ה复活", כי כל זה אי אפשר להמשיך כי אם על-
 ידי התנוצות משיח, שמתמשיכין גדולי הצדיקים
 בחדושי תורתם, שעלה ידו יהי גמר התקון; ועל-
 כן אשורי מי שזכה להתקרב אל הצדיקים האמתיים

פסח בשר ושם

שכט

שבדור הזה המגלים חדיishi תורה בגלי אלקות,
אשר בודאי על ידם יכולם להמשיך גם על עצמנו
אור אלקי; אשר מי שבא אליהם ומתחפם לאורם
הגדל והנפלא.

ט.

בני ובנותי היכרים! עלייכם לזר ולדעת אשר
כל עניין פסח ויציאת מצרים ישנו בכל אדם ובכל
זמן, כי כל אחד ואחד כל זמן שהוא משקע בתאות
ובהבל העולם זהה, זה בחינת גלות מצרים בידוע,
ויש אנשים שהם משקעים מאר בטמאות מצרים
בגלויל החטאיהם והעונות, רחמן לאצלו, ומחתמת
שהאדם משקע בתאותיו מאר, על-כן אי
אפשר להוציאו משם בשום תוכחה ומוסר, כי
כבר נתקשר בשיטות וחטאיהם שלו כל-כך, עד
שי אפשר להוציאו משם בשום פנים, אפל
אם ירצו לדבר עמו תורה ומוסר לפיה מדרגתו,
קשה לו לקבל, אבל השם יתברך חושב מחותבות
לכל ייח מינו נחת, ועל-כן הוא יתברך ברוחמי
שולח לו לפעים התנוצחות גדולה והתעוזרות

גדולה בלבו שישוב להשם יתברך, שזו היא בחינת כרוא דלעילא כידע, ואחריך האדם שישוח על נפשו, ומתכף כשהשכחה עליו הטעוריות לתשובה תכף-מיד ימחר להחליט על נפשו, ואל יסתכל לאחוריו כלל, בבחינת – "מהר החלט על נפשך אל הבית אחוריך", כי מחתמת שהוא משקע בשיטות ובתאות ובבלבולים כל-כך, על-כן תכף כשמתחילה לחשב איך ומה ובאיזה אופן יברח מטאותיו, ובאיזה דרך יזכה לתשובה וכי, אמי בודאי יחזור ונישוב לאונתו חס ושלום, מחתמת שהוא משקע בזה ביותר, וambilbul מאד מאד, על-כן בתחילת הטעוריות תשובה, ציריך לבלה מיד כשמתחורר, ואל יביט לאחוריו כלל, יהיה איך שייהי יהוס על נפשו ויברך בחפazon מה שהוא ציריך לבלה, וזה בחינת פסח, שאז היהתה יציאת מצרים, שאז נתגלה אור רב מלמעלה, ואו תכף יצא ישראל בחפazon גדול, ולא יוכל להתמהמה, כי היו נשאים שקיעים שם, חס ושלום כמנבא, וגם אסור לו או להתחילה לחשב על פרנסה, אם-כן מהיכן יתפרנס, רק יבטח בהשם ונישליך עליו יתברך יהבו והוא יכללהו, וזה בחינת "וגם צדקה לא עשו"

להם", שכשצראיכים לברוח מפני יוקשים, אז אסור לחשב כלל על פרנסה וצדקה, כי בודאי בשנופלים על האדם רוצחים וגזלנים או חיות רעות, והוא ממהר לנוט ולברוח מהם בודאי אין חושב אז מהין יתרגס וכיוצא, מכל שפנ כשהאדם צריך לברוח מן השואל תחתיות ומתחתיו ומיסורי העולם הוה לחיי העולם הבא, הוא צריך לברוח למחר להפליט על נפשו ולא להבט לأخורי כלל, כי אין יכול להתמהמה, גם צדקה ופרנסה לא יעשה לו וביתך בה' וישען באלוינו, כי לא יעוזבונו, גם אין יכול להתעורר ולבוא לתשובה שלמה, כי אם כשיישליך כל החכמאות מפניך, כי אם ירצה אז לחשב איזו חכמה ועצה ותחבולה — הן חכמאות חיצוניות או כיווץ בזה חכמאות העולם וטרדות הפרנסה, בודאי לא תועיל לו שוט התעוררות בעולם, כי עיקר התגלות אלקות וההתעוררות הגדולה שבאה אליו מלמעלה לא היתה, אלא כדי שיראה מרחוק אור גדול, כדי שתשתוקק נפשו לברוח מטאותיו והבלוי, ויתחזק יותר באמונה על-ידי רפואי ועצם האור שהוא רואה מרחוק, אבל עצם האור אי אפשר לו לקבלו, ועל-פנ

פסח כשר ושותם

צריך איז להתחזק ביותר באמונה הקדושה, ולמהר ולרוץ כלוח גדול לברכ ממנה שאיריך לברכ בחפazon גדול, וזה בחינת מצה, שנאפית בחפazon גדול, ועל-כן נקראת המצה – לחם עני, אף-על-פי שמצה היא בחינת מהין גדולים פידוע בכוונות, אך באמת שנייהם אחד, כי פרנוייהו איתנהו בה, כי מחתמת עצם גדלה האור המלבש ומרמז באכילת מצה של פסח שהוא אור גדול מאד, עד שאין לנו בו שום תפיסה כלל, וכי אפשר להשיגו כלל, והאור לא בא מלמעלה אלא כדי לתחזק ולהחות את האמונה, שעלי-ידי שרואין אור גדול מלמעלה, אף-על-פי שאי אפשר להשיגו כלל, ואף-על-פי-כן נעשים חזקים יותר באמונה; ועל-כן נקראת המצה – לחם עני, בחינת "אין עני אלא מן הדעת", כי דיוקן עכשו מחתמת עצם האור הגדל מאד, ועל-כן צריכים ליטלק דעתך לגברי, ולידע שאיינו יודע כלל, שהוא בחינת האמצע של חכמה תפאה, שעלי-ידי זה דיוקן זוכים להשיג השכל העליון של השגות אלקותו, וזה שאמרו חכמיינו הקדושים, לחם עני שמצויר את העני שנתקענו במצרים, וגם שעונין עליו דברים הרבה, כי עקר התגלות הדעת והאהרה של

פסח שבא עליינו מלמעלה, שהוא בחינת התחלה הפתשובה, הוא רק בשבייל זה, כדי שעליידה-זה יצליח כל אחד את העני שנותעננה נפשו בגולות הפותחות של מצרים, שהוא הסטרא אחרת, ועל-ידה-זה יגענה הרבה מקרים הרבה להשם יתברך, ויצעק בקול גדול להשם יתברך עד שירוחמו ויקרבו לעובדתו יתברך.

.

בני ובנותי היכרים! עלייכם לדעת, אשר עקר החלוקת בין חמץ למאה הוא החלוקת והבדל שבין ח' לה', שהוא בחינת עקר החלוקת שבין הסטרא אחרת לבין הקדשה, והוא כי עקר אחיזת היוצר הרע והסטרא אחרת הוא מקפירות ומפגם האמונה, וכל הקפירות הם מחתמת החכבות, מחתמת שגדרה לאדם שהוא כבר חכם, וראוי לו להבini בכל הדברים, ושיתרزو לו כל הקשיות שיש לו על השם יתברך או על צדיקי האמת, ומחתמת חכמותו היא נופל מאר, ורחמנא לצלן, כי החכבות שאינן קדשה מפילות מאד את האדם, ועל-כן העקר הוא

פסח פשר ושות

להשליך שכלו לגמרי, ולסמן רק על אמונה בלבד, אבל באמת גם האמונה צריכים להחיות על-ידי השכל, וכי שהוא חזק באמונה הקדושה, אזי כל מה שגთנופים לו דעת וascal, הוא יודע שרחוק עדין מהידיעה השלמה האמתית, ונתחזקת אצלם אמונה ביותר, בבחינת תכילת הידיעה אושר לא גרע, וזה בחינת מאה בה', שיש חלל בין הדר' ובין ה' שבתורה, כי הדר' היא בחינת אמונה, וה' היא בחינת הדעת והחכמה שפומישיכין לתורה להחיות את האמונה, אבל צרייך להיות חלל ופתח בין הדר' – שהוא בחינת אמונה, ובין ה' – שהוא בחינת החכמה, להורות שאף-על-פי שפרק זה להמשיך על עצמו אויזו חכמה ו דעת, וזה בחינת ה' שבתורה הה', אף-על-פי-כון עוזנו מחזק בתרמו בכתלה, כי הוא יודע ומאמין שעדיין אין יודע כלל, ומתחזק רק באמונה, אך הרבה עתה הוא יודע ומשיג ביותר איך אי אפשר לדעת אותו יתרה, איך שאריכין להתחזק באמונה יתרה מאד, אבל אין סתום, חס ושלום, על-ידי החכמה שהשיג את פתח האמונה, חס ושלום, כי זהו בחינת חמצ בחר, שהפתח והחלל סתום, שהוא בחינת חמוץ

פסח כשר ושות

שלה

המaza, בוחינת "כִּי יתחמצץ ללבבי", דהיינו שעל-ידי החקמה והדעת שהשיג, על-ידי זה הוא נדמה בעיניו שהוא כבר חכם בשלמות, עד שרוצחה לסתוך על חכמתו לבדוק, ואינו משתמש עוד באמונה, שהוא בוחנת ח', שכבר נסתם פתח הדר', דהיינו פתח האמונה, כי סופר שכבר נתחכם לגמר, וזה נתחמצץ לבבו בкопירות, חס ושלום, מהשם יתברך. והכלל – שucker הבדיל בין הקדשה ובין הסטרא אחרא, הוא רק במשהו זהה, כמו שאמרו חכמיינו הקדושים, שאין ביניהם רק כחטא דין, בוחנת כפושע בגין ובין המאות, רחמנא לאלו, כי ככל סופר שכבר נתחכם על-ידי שהשיג איזו חכמה נודעת, ואינו משתמש עוד באמונה, זה הוא בוחנת הסטרא אחרא, בוחנת חמץ בח', שנסתם מפתח האמונה, וזה נופל מדעתו ונעשה אויל וכסיל גמור, כי עקר החקמה היא לדעת, שרחוקה ממנה החקמה, ולחותז רק באמונה יתירה בכל פעם, בוחנת "אםרתי אחים מה זה היא רחוקה מני", שucker החקמה, שיישכיל שרחוקה ממנה החקמה, שהוא בוחנת מaza, שחד' שהיא בוחנת אמונה רחוקה מן כי שהיא בוחנת החקמה,

בבוחינת "אָמֶרְתִּי אֲחַפֵּםָה וְהִיא רְחוֹקָה מִפְנִי", כי ה' רוחקה מן ה' לעולם, רק האמונה מקבילה חיota מ-החכמה מרחוק, בבדיקה "מרחוק ה' נרא לוי", הינו כי על-ידי החכמה שהשיג, על-ידי-זה נתחזקה האמונה יותר, כי עקר השגת החכמה היא לתקן את האמונה, וזה בבדיקה מה ש-היא ללחם עני, כי זה עקר השגת החכמה והמחין שהם בבדיקה מה, לדעת שעידין הוא עני מן הדעת, רק שצרכיהם להתחזק באמונה, וזה בבדיקה פרישת המאה שפומיסין אותה לשנים, ומהלך אחד עוגין עליו ההגדה ואוקlein אותו לאכילת מה, ומהלך השני הוא צפון וטמון לאכילת אפיקומן, וזה בבדיקה ה' שהיא ד' ו', בבדיקה אמונה וחכמה, הינו שאנו מרמץין, שעידין אנו רוחקים מהדעת האמתית, ואין אנו רוצים להשתמש עכשו רק עם החלק הקטן שהוא כנגד ה' של ה' שהיא בבדיקה אמונה, ועוגין עליו דברים הרבה, ומשתוקקין להשם יתברך באמונה גדולה, אבל החלק הגדל של המאה שהוא כנגד ה' שבותך ה', שהיא בבדיקה חכמה, החלק הזה אנו מטמיגים עד הסוף, כי אי אפשר להשתמש בדעת עד לבסוף, המרמז

פסח כשר ושות

שלו

על הэкץ האחרון, שאו תפלילא הארץ דעה לדעת
וילכידיר את השם יתברך, ואז נזקה לדעת שלמה,
שזה בחינת אפיקומן; ועל-כן, בני ובנותי היכרים,
ראו לקבל את החג הקדוש הזה, חג הפסח, שנקרוא
“חג החרות” בשמחה עצומה, ותשמרו עצמכם
מןשחו חמץ, שהוא כלל הփירות והחכמת
החיצוניות שיש בעולם, ותכנסו בעצמכם את
האמונה הפשוטה בו יתברך, ותמסרו את עצמכם
לגמר אליו יתברך, ועל-ידי-זה תזכו לגאל את
עצמכם בגאות עולם, וממשיכו עלייכם הארץ האין
סוף ברוך הוא בזה העולם, אמן כן יהיה רצון!

תם ונשלם, שכח לא בורא עולם!